Euroopa Parlament
2024-2029

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

2025/2095(INI)

3.6.2025

RAPORTI PROJEKT

ELi uue vaesusevastase strateegia väljatöötamise kohta
(2025/2095(INI))

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Raportöör: João Oliveira

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....3

SELETUSKIRI 8

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi uue vaesusevastase strateegia väljatöötamise kohta
(2025/2095(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,

– võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast ja selle tegevuskava koos selle 2030. aasta eesmärkidega ning ELi sotsiaalnäitajate tulemustabelit,

– võttes arvesse 8. mai 2021. aasta Porto deklaratsiooni, 2023. aasta Porto sotsiaalfoorumil uuendatud kohustusi ja 16. aprilli 2024. aasta La Hulpe'i deklaratsiooni,

– võttes arvesse 2015. aasta septembris New Yorgis vastu võetud kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030 kehtestatud kestliku arengu eesmärke,

– võttes arvesse ÜRO lapse õiguste konventsiooni (UNCRC), mis võeti vastu New Yorgis 20. novembril 1989,

– võttes arvesse ÜRO majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste pakti, mis võeti vastu New Yorgis 16. detsembril 1966,

– võttes arvesse 1961. aastal Torinos vastu võetud Euroopa sotsiaalhartat,

– võttes arvesse ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni, mis võeti vastu New Yorgis 13. detsembril 2006,

– võttes arvesse ÜRO 18. detsembri 2019. aasta resolutsiooni lapse õiguste kohta,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1158, milles käsitletakse lapsevanemate ja hooldajate töö- ja eraelu tasakaalu,

– võttes arvesse komisjoni 20. veebruari 2013. aasta soovitust 2013/112/EL „Investeerides lastesse aitame neil välja rabeleda ebasoodsate olude ringist“,

– võttes arvesse 22. mai 2019. aasta nõukogu soovitust kvaliteetsete alusharidus- ja lapsehoiusüsteemide kohta,

– võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni kõigi juurdepääsu kohta korralikule ja taskukohasele eluasemele,

– võttes arvesse oma 10. veebruari 2021. aasta resolutsiooni ebavõrdsuse vähendamise kohta, keskendudes eelkõige palgavaesusele,

– võttes arvesse oma 29. aprilli 2021. aasta resolutsiooni Euroopa lastegarantii kohta,

– võttes arvesse oma 21. novembri 2023. aasta resolutsiooni laste ja nende perede ebavõrdsuse vähendamise ja sotsiaalse kaasatuse edendamise kohta kriisi ajal,

– võttes arvesse komisjoni 24. märtsi 2021. aasta teatist „ELi lapse õiguste strateegia“,

– võttes arvesse nõukogu 14. juuni 2021. aasta soovitust (EL) 2021/1004, millega luuakse Euroopa lastegarantii,

– võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2023. aasta teatist, milles käsitletakse kõikehõlmavat lähenemisviisi vaimsele tervisele,

– võttes arvesse komisjoni 5. märtsi 2020. aasta teatist „Võrdõiguslik liit: soolise võrdõiguslikkuse strateegia 2020–2025“,

– võttes arvesse komisjoni 7. oktoobri 2020. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit: romade võrdõiguslikkust, kaasamist ja osalemist käsitlev ELi strateegiline raamistik“,

– võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2021. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit. Puuetega inimeste õiguste strateegia aastateks 2021–2030“,

– võttes arvesse nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta soovitust piisava miinimumsissetuleku kohta, mis tagab aktiivse kaasamise,

– võttes arvesse Euroopa Regioonide Komitee 17. juuni 2025. aasta arvamuse eelnõu ELi vaesusevastase strateegia kohta,

– võttes arvesse ÜRO äärmise vaesuse ja inimõiguste eriraportööri asjakohaseid aruandeid,

– võttes arvesse Euroopa vaesusevastase võrgustiku (2025) aruannet „Towards the Eradication of Poverty“ (Vaesuse kaotamise poole),

– võttes arvesse organisatsiooni ATD Fourth World aruannet (2025) „Paving the Way towards an EU Anti-Poverty Strategy!“ (ELi vaesusevastase strateegia ettevalmistamine),

– võttes arvesse sotsiaalplatvormi aruandeid (2025) „EU Anti-Poverty Strategy“ (ELi vaesusevastane strateegia) ja „A post-2027 Multiannual Financial Framework for Social Europe“ (2027. aasta järgne mitmeaastane finantsraamistik sotsiaalse Euroopa jaoks),

– võttes arvesse Eurochildi 2022. aasta aruannet „(In)visible children – Eurochild 2022 report on children in need across Europe“ (Nähtavad (nähtamatud) lapsed – Eurochildi 2022. aasta aruanne abivajavate laste kohta kogu Euroopas),

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55,

– võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust,

– võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A10-000/2025),

A. arvestades, et vaesus kujutab endast inimõiguste ja rahvaste õiguste rikkumist ning

vaesuse kaotamiseks on vaja jõukus ja poliitika võrdsemalt jaotada, millega tagatakse poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste jagamatus ja universaalsus;

Vaesuse kaotamise strateegia

1. kutsub Euroopa Komisjoni üles esitama vaesusevastase strateegia (edaspidi „strateegia“), mis sisaldab järgmisi üldeesmärke ja suuniseid:

   a) vaesuse tunnistamine inimõiguste ja rahvaste õiguste rikkumiseks;
   b) eesmärgi seadmine kaotada vaesus kiiresti hiljemalt 2035. aastaks;
   c) selle eesmärgi saavutamiseks nõuetekohane koordineerimine ELi ja liikmesriikide vahel ning piirkondadega vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele;
   d) terviklik ja integreeritud lähenemisviis vaesusevastasele poliitikale ja meetmetele ning vaesuse kaotamise eesmärk valdkondadevahelise kriteeriumina sektoripõhises poliitikas;
   e) vaesuses elavate inimeste osalemine neid mõjutava poliitika määratlemisel, rakendamisel ja hindamisel asjakohasel, tõhusal ja läbipaistval viisil;

Jõukuse õiglasem jaotamine

2. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles rakendama täieliku tööhõive eesmärki majandus- ja sotsiaalpoliitika suunisena;

3. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama poliitikat, mille eesmärk on kaitsta ja toetada töötajate õigusi ning parandada tööhõive kvaliteeti, sealhulgas stabiilseid töösuhteid, õiglast palka, inimväärseid ja ohutuid töötingimusi ning juurdepääsu sotsiaalkaitsele;

4. soovitab komisjonil ja liikmesriikidel kaaluda vahendi loomist vaesuse vastu võitlemiseks, rakendades üldiselt õigust tööle ja võttes sihiks saavutada täielik tööhõive, mille peamine eesmärk on võidelda töötuse ja vaeghõive vastu;

5. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks algatuse piisava miinimumsissetuleku kohta, et tagada aktiivne sotsiaalne kaasatus ja osalemine tööhõives ning aidata kaasa vaesuse kaotamisele, austades samal ajal liikmesriikide pädevusi, sotsiaalkaitsesüsteemide riiklikke eripärasid ja subsidiaarsuse põhimõtet;

Poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste jagamatuse ja universaalsuse tagamine

6. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid võitleksid vaesuse vastu, edendades poliitikat, millega tagatakse poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste jagamatus ja universaalsus;

7. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles märkimisväärselt suurendama avaliku sektori investeeringuid poliitikasse, millega tagatakse universaalsed, tasuta ja kvaliteetsed avalikud teenused, võttes arvesse seda, mil määral aitavad need vaesusest välja rabeleda, eelkõige sellistes valdkondades nagu haridus, tervishoid, sotsiaalkaitse ning üldine juurdepääs korralikule eluasemele, veele ja kanalisatsioonile, energiale,

transpordile ning kultuuri- ja vaba aja tegevustele;

8. kutsub komisjoni üles toetama liikmesriike sellise eluasemepoliitika edendamisel, millega tagatakse üldine juurdepääs õigusele eluasemele ja pööratakse eritähelepanu kodutute olukorrale; kutsub komisjoni üles töötama välja kava kõigi ELi riikide kodanike eluasemevajaduste rahuldamiseks, sealhulgas täiendavate ja konkreetsete ELi rahaliste vahendite loomiseks, et avaliku sektori elamufondi laiendada ja renoveerida;

9. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma tõhusaid meetmeid, mille eesmärk on rakendada põhimõtet „võrdse töö eest võrdne tasu“, võideldes ebavõrdsuse ja diskrimineerimise vastu töökohal, eriti sellise vastu, mis mõjutab naisi;

10. kutsub liikmesriike üles töötama välja poliitika emaduse, isaduse ja vanemaõiguste tugevdamiseks, edendades töö- ja eraelu tasakaalu, hõlbustades naiste tööle naasmist pärast rasedus- ja sünnituspuhkust ning tagades piisavad tingimused rinnaga toitmiseks töökohal;

11. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid üldise juurdepääsu taskukohasele ja kvaliteetsele riiklikule emade, vastsündinute ja laste tervishoiule;

12. kutsub liikmesriike üles tugevdama avalikke, universaalseid ja solidaarsusel põhinevaid sotsiaalkindlustussüsteeme, et tagada töötajatele ja pensionäridele täielik ja tõhus sotsiaalkaitse ning vältida vaesust;

13. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma nn varjatud vaesuse nähtusi, võitlema vaesuses elavate inimeste häbimärgistamise ja olemasolevate sotsiaaltoetuste kasutamata jätmise vastu ning võtma arvesse asjaolu, et eakad, puuetega inimesed, üksikvanemaga perekonnad, etnilised vähemused ja rändajad on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse suhtes haavatavamad rühmad;

14. soovitab liikmesriikidel suurendada vaimse tervise ja psühhosotsiaalsete tugiteenuste kaudu toetust haavatavas olukorras olevatele peredele ja inimestele;

Võitlus vaesuse vastu demokraatliku poliitilise osaluse suurendamise kaudu

15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama piisavad, tõhusad ja läbipaistvad mehhanismid vaesuses elavate inimeste poliitilise osaluse võimaldamiseks neid mõjutavate poliitikameetmete üle otsuste tegemisel, rakendamisel ja hindamisel kõigil otsustustasanditel;

16. soovitab korraldada strateegia rakendamise hindamiseks iga-aastase konverentsi, mille osalejad valitaks laiadest ja mitmekesistest eluvaldkondadest, hõlmates ka vaesuses elavaid inimesi;

17. on seisukohal, et komisjon peaks suurendama vaesuse vastu võitlemise ja selle ennetamisega tegelevate eri ühiskondlike organisatsioonide toetamiseks eraldatavaid vahendeid;

Nõuetekohane institutsiooniline koordineerimine ja piisavad eelarvevahendid

18. on seisukohal, et strateegia edu sõltub ka otsuste tegemise ja sekkumise eri tasandite vahelisest nõuetekohasest koordineerimisest;

19. leiab, et vaesuse kaotamise eesmärgi saavutamisega seotud vastutuse ulatus ELi, liikmesriikide ja piirkondlikul tasandil tuleks kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega asjakohaselt kindlaks määrata;

20. kutsub komisjoni üles lisama strateegiasse horisontaalse põhimõtte, mis keskendub valdkondliku poliitika vaesusele avalduva mõju kaalumisele, sealhulgas kohustusele viia ellu mõju eelhindamine;

21. soovitab, et strateegias määrataks Euroopa Komisjoni tasandil vastutav isik ning et iga liikmesriik määraks riikliku koordinaatori ja koostaks riikliku tegevuskava, kaasates selle rakendamisse kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning organisatsioonid, kes tegelevad vaesuse vastu võitlemise ja selle ennetamisega;

22. nõuab järgmise mitmeaastase finantsraamistiku tugevdamist ning Euroopa Sotsiaalfond+, Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa abifondi enim puudust kannatavate isikute jaoks ning Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi tulemuslikumat kasutamist, et toetada vaesuse kaotamisele kaasa aitavat poliitikat;

23. kordab vajadust suurendada kiiremas korras Euroopa lastegarantii rahastamist sihtotstarbelise eelarvega vähemalt 20 miljardit eurot; rõhutab, et see sihtotstarbeline eelarve peaks olema osa järgmisest mitmeaastasest finantsraamistikust, mis kaetakse Euroopa Sotsiaalfond+-st.

SELETUSKIRI

Raporti projektis käsitletakse vaesust inimõiguste ja rahvaste õiguste rikkumisena ning leitakse, et neid – poliitilisi, majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi – õigusi tuleks täielikult austada, kuna need on universaalsed, jagamatud, üksteisest sõltuvad ja omavahel seotud ning peaksid olema vaesusevastase poliitika keskmes.

Vaesus ja sotsiaalne tõrjutus peegeldavad rikkuse ebavõrdset jaotumist nii sissetulekute kui ka varade osas.

Vaesuse mitu tegurit hõlmava päritolu ning mitmemõõtmelise avaldumise tõttu on selle käsitlemiseks vaja rakendada poliitikameetmeid, mille eesmärk on saavutada sotsiaalne ühtekuuluvus ja vältida ebavõrdsuse süvenemist. Tõhusate vaesusevastaste meetmete elluviimiseks tuleb kasutusele võtta integreeritud lähenemisviis, mille abil võideldakse terviklikult vaesuse algpõhjustega, rakendades poliitikameetmeid, millega ei eraldata ega killustata vaesust ega käsitleta seda loomuliku ega vältimatu sotsiaalse nähtusena.

2024. aastal oli Euroopa Liidus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus 93,3 miljonit inimest (21,0 % ELi rahvastikust); ELis oli vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus rohkem naisi kui mehi (21,9 % võrreldes 20,0 %ga); ELis mõjutas tööalane staatus märkimisväärselt vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohtu sattumise määra, mis on töötajate puhul 10,9 % ja töötute puhul 66,6 %; 2024. aastal oli vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus 21,9 % ELi elanikkonnast, kes elavad ülalpeetavate lastega pereleibkonnas.

Viimastel aastatel on mõnes ELi valdkonnas esinenud tagasilööke: tõus vaesuse ohus olevate laste arvu näitajates – laste vaesus suurenes 23,6 %-lt 2019. aastal 24,2 %-le 2024. aastal – ning langus sotsiaalkaitse tõhususes vaesuse vähendamisel 2021.–2024. aastal 37,1 %-lt 34,4 %-le.

2021. aastal vastu võetud Euroopa sotsiaalõiguste samba tegevuskavas seatakse piiratud eesmärk vähendada 2030. aastaks vaesuses elavate inimeste arvu 15 miljoni võrra, sealhulgas 5 miljoni lapse võrra. Üksnes nimetatud eesmärgist lähtudes tekitaks see olukorra, kus umbes 78 miljonit inimest, sealhulgas 15 miljonit last, oleks ELis selleks ajaks endiselt vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus.

Raportööri arvates on seetõttu oluline, et liikmesriigid ja EL seaksid vaesuse kaotamise sotsiaalse progressi poliitiliseks eesmärgiks kas ELi vaesusevastases strateegias ja vastavates riiklikes tegevuskavades või Euroopa sotsiaalõiguste samba läbivaatamisel.

Raportöör on samuti seisukohal, et seda eesmärki tuleks põhjalikult käsitleda kogu valdkondlikus poliitikas. Arvesse tuleks võtta konkreetset mõju, mida üksikute sektorite tehtud otsused võivad vaesusele avaldada, ning vajadust nendevahelise koordineerimise järele. Seetõttu peetakse oluliseks hakata koostama eelanalüüsi valdkondliku poliitika mõju kohta vaesusele.

Statistiliste andmete põhjal on leidnud kinnitust, et tööturule juurdepääsul, õiglasel töötasul ja sotsiaalsiiretel on märkimisväärne mõju vaesuse ohu vähendamisele.

Samas paljastavad andmed ka nende töötajate karmi tegelikkuse, kes elavad madala palga,

ebakindla töökoha ning katkendliku või osalise tööajaga töökoha tõttu vaesuses.

Lisaks nähtub neist, et naisi ohustab meestega võrreldes olulisemal määral selline vaesus, mis tuleneb diskrimineerimisest ja ebavõrdsusest, nagu suuremad raskused tööturule pääsemisel, palgaerinevused, madalam tööhõive, lühem ametialane karjäär, erinevused pensionide ja sotsiaaltoetuste väärtuses, hooldus- ja majapidamistööde ebavõrdne jaotus ning raskused juurdepääsul konkreetsetele tervishoiuteenustele.

Raportöör peab oluliseks, et strateegia suunaks komisjoni ja liikmesriike rakendama täieliku tööhõive eesmärki majandus- ja sotsiaalpoliitika suunisena.

Sellega seoses tuleks edendada ja toetada tööhõive ja töötingimuste kvaliteedi parandamise poliitikat, uurida võimalust luua vahend vaesuse vastu võitlemiseks õiguse teha tööd üldise teostamise ja täieliku tööhõive eesmärgi kaudu ning esitada algatus, millega kohaldatakse nõukogu soovitust piisava miinimumsissetuleku kohta, mis tagab aktiivse sotsiaalse kaasatuse ja tööhõives osalemise ning aitab kaasa vaesuse kaotamisele.

Selleks et tagada töötajatele täielik ja tõhus sotsiaalkaitse ning ennetada vaesust, peaksid liikmesriigid tugevdama avalikke, universaalseid ja solidaarsusel põhinevaid sotsiaalkindlustussüsteeme.

Nii komisjon kui ka liikmesriigid peaksid võtma tõhusaid meetmeid, mille eesmärk on rakendada põhimõtet „võrdse töö eest võrdne tasu“, võideldes ebavõrdsuse ja diskrimineerimise vastu töökohal, eriti sellise vastu, mis mõjutab naisi.

Liikmesriigid peaksid pöörama erilist tähelepanu sellele, et tagada üldine juurdepääs taskukohasele ja kvaliteetsele riiklikule emade, vastsündinute ja laste tervishoiule ning töötada välja poliitika emaduse, isaduse ja vanemaõiguste tugevdamiseks, edendades töö- ja eraelu tasakaalu, hõlbustades naiste tööle naasmist pärast rasedus- ja sünnituspuhkust ning tagades piisavad tingimused rinnaga toitmiseks töökohal.

Samuti tuleks meeles pidada, et eakad, puuetega inimesed, üksikvanemaga perekonnad, etnilised vähemused ja rändajad on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse suhtes haavatavamad rühmad ning et lapsrändajad on vaesuse ohus olevas rühmas üleesindatud ning seetõttu tuleks seda konkreetset olukorda vaesusele reageerimise ja selle ennetamise meetmetes arvesse võtta.

Laste vaesus tuleneb perede vaesusest ning tervikliku lahenduse puudumine tähendab, et vaesus püsib kogu elutsükli jooksul (esmalt lapsepõlves, seejärel tööl ja lõpuks pensionile jäädes), suurendades põlvkondadevahelise vaesuse tõenäosust.

Nõukogu võttis 14. juunil 2021 vastu soovituse, millega luuakse Euroopa lastegarantii, et tagada abivajavatele lastele juurdepääs sellistele olulistele teenustele nagu tasuta alusharidus- ja lapsehoiuteenused, tasuta haridus (sealhulgas lisategevus koolides ja vähemalt üks tervislik eine koolipäeva kohta), tasuta tervishoid, tervislik toitumine ja piisav eluase.

Raportööri arvates peaks selle olulise panusega laste vaesuse vastu võitlemisse ELis kaasnema järgmises mitmeaastases finantsraamistikus vähemalt 20 miljardi euro suurune konkreetne eelarveeraldis, millega tagatakse ELi eelarvest rahalised vahendid lastegarantii riiklike tegevuskavade toetamiseks.

Teine probleem on vajadus võidelda vaesuses elavate inimeste häbimärgistamise ja diskrimineerimise vastu.

Vaesuse vähendamise meetmeid pärsivad sageli takistused, mis väljenduvad häbimärgistavas ja diskrimineerivas poliitilises suhtumises vaesuses elavatesse inimestesse. Neid süüdistatakse ekslikult selliste privileegide ja õiguste kasutamises, mis väidetavalt ei ole teistele kodanikele kättesaadavad. Vaesuses elavate inimeste privileegi tõestuseks tuuakse sageli esile konkreetseid poliitikasuundi ja meetmeid vaesuse vastu võitlemiseks selle eri mõõtmetes.

Teistel juhtudel põhjustavad vaesuses elavate inimeste häbimärgistamist vaesusevastased lahendused ise. Selle näitena võib tuua vaesuses elavate inimeste sagedase getostumise sotsiaalelamutes, mis suurendab nende sotsiaalset tõrjutust mitmel viisil, sealhulgas maakasutuse ja linnaplaneerimise seisukohast.

ELi vaesusevastane strateegia peaks sisaldama meetmeid vaesuses elavate inimeste häbimärgistamise ja diskrimineerimise vastu võitlemiseks ning tagama, et vaesusevastaste meetmetega keskendutakse sotsiaalsele integratsioonile, käsitledes nn varjatud vaesuse nähtusi ja olemasolevate sotsiaaltoetuste kasutamata jätmist.

Vaesuse ennetamine peaks põhinema sellise poliitika edendamisel, millega tagatakse poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste jagamatus ja universaalsus. Selline poliitika pakub struktuurseid lahendusi, millel on ulatuslik mõju sotsiaalsele ühtekuuluvusele, võideldes vaesuses elavate inimeste häbimärgistamise ja diskrimineerimise ning valede lähenemisviiside vastu, nagu vaesuse kriminaliseerimine. Neid lahendusi tuleks täiendada viivitamata rakendatavate või sihtotstarbeliste toetusmeetmetega, kui need on vajalikud, et kõige haavatavamate rühmade erivajadustele asjakohaselt reageerida.

Sellega seoses on oluline tagada avaliku sektori investeeringud poliitikasse, millega kindlustatakse universaalsed, tasuta ja kvaliteetsed avalikud teenused, võttes arvesse seda, mil määral aitavad need vaesusest välja rabeleda, eelkõige sellistes valdkondades nagu haridus, tervishoid, sotsiaalteenused, vesi ja kanalisatsioon ning üldine juurdepääs inimväärsele eluasemele, energiale, transpordile, toidule ning kultuuri- ja vaba aja tegevustele.

Komisjon peaks toetama liikmesriike sellise eluasemepoliitika edendamisel, millega tagatakse üldine juurdepääs õigusele eluasemele, kaaludes erimeetmeid kodututе olukorra parandamiseks. Komisjon peaks töötama välja kava, mis on suunatud kõigi ELi kodanike eluasemevajaduste rahuldamiseks, sealhulgas täiendavate ja konkreetsete ELi rahaliste vahendite loomiseks, et avaliku sektori elamufondi laiendada ja renoveerida.

Raportöör on seisukohal, et vaesusest ja sotsiaalsest tõrjutusest tulenevaid psühholoogilisi raskusi ei ole komisjoni vaimse tervise strateegias ja riiklikes tegevuskavades piisavalt arvesse võetud. Seepärast soovitab ta liikmesriikidel rakendada selles valdkonnas erimeetmeid.

Lähtudes arusaamast, et vaesus on inimõiguste rikkumine, on oluline luua mehhanismid, mis võimaldavad vaesuses elavatel inimestel osaleda neid mõjutava poliitika määratlemisel, rakendamisel ja hindamisel. Nende mehhanismide loomise eesmärk peaks olema suurendada demokraatlikku osalust, võimestada ja emantsipeerida vaesuses elavaid inimesi ning saavutada kehtivast poliitikast tõhusamaid ja õiglasemaid tulemusi.

Raportöör leiab ka, et strateegia edu sõltub otsuste tegemise ja sekkumise eri tasandite vahelisest piisavast koordineerimisest. Seetõttu tuleks vaesuse kaotamise eesmärgiga seotud vastutuse ulatus ELi, liikmesriikide ja piirkondlikul tasandil selgelt ja asjakohaselt kindlaks määrata, järgides subsidiaarsuse põhimõtet.

Raportöör soovitab korraldada strateegia rakendamise hindamiseks iga-aastase konverentsi, mille osalejad valitaks laiadest ja mitmekesistest eluvaldkondadest, hõlmates ka vaesuses elavaid inimesi.

Tuginedes Euroopa lastegarantiiga saadud positiivsetele kogemustele, soovitatakse, et strateegias määrataks Euroopa Komisjoni tasandil vastutav isik ning et iga liikmesriik määraks riikliku koordinaatori ja koostaks riikliku tegevuskava, kaasates selle rakendamisse kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning organisatsioonid, kes tegelevad vaesuse vastu võitlemise ja selle ennetamisega.

ELi vaesusevastases strateegias tuleks tunnustada ja toetada vaesuse vastu võitlemise ja selle ennetamisega tegelevate eri liiki ühiskondlike organisatsioonide tegevust, eelkõige vaesuses elavate inimeste otsese toetamise kaudu.

Järgmisel mitmeaastasel finantsraamistikul peab olema oluline roll vaesuse kaotamisele kaasa aitava poliitika ja sotsiaalse toetuse kinnitamisel ning Euroopa Sotsiaalfond+, Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa abifondi enim puudust kannatavate isikute jaoks ning Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi märkimisväärsel tugevdamisel ja tulemuslikumal kasutamisel.